

Благослови душе моя Господа псаломъ РВ (102)

Изобразительни псалам – Први антифон*

Корнелије Станковић

Српски напев (карловачки)

Andante maestoso con anima

СТИХ 1

№ 4

Бла - го - сло - ви ду - ше мо - ја Го - спо - да, бла - го - сло - вен је - си Го - спо - ди;

бла - го - сло - ви ду - ше мо - ја Го - спо - да, и всја вну - тре - ња - ја мо - ја, им - ја свја - то - је Је - го.

СТИХ 2

Бла - го - сло - ви ду - ше мо - ја Го - спо - да, и не за - би - вај всјех воз - да - ја - ниј Је - го.

СТИХ 3

О - чи - шча - ју - шча - го всја бе - за - ко - ни - ја тво - ја, ис - цје - ља - ју - шча - го всја не - ду - ги тво - ја.

Напомена:

* Манастирска пракса појања изобразительних псалама на Литургији уместо антифоновог појања псаламских стихова са припевима *Молитвама...* и *Спаси ни...* (102. псалам уместо I, а 145. псалам уместо II антифона; уместо III антифона поју се Блажена са одговарајућим тропарским припевима осмогласника и канона јутрења) доста је рано у словенској употреби потиснула појање антифона на недељним Литургијама. Данас је уобичајено да се антифони са стиховима и припевима поју само о Христовим празницима.

Осим ове промене, у савременој је пракси уобичајено да се, због дужине, ни изобразительни псалми не поју цели, већ се од првог поје само крај - *Слава... И ниђе... Благослови...*, док се други сасвим изоставља, а поје се само *Слава... И ниђе...* и одмах песма *Јединородниј Сине*, која се и иначе увек поје на *И ниђе*, после II антифона.

СТИХ 4

mf Из-ба-вља - ју-шча - го от ис-тље-ни - ја жи-вот твој, *f* вјен-ча - ју-шча-го тја ми-ло-сти-ју и шче-дро-та-ми.

СТИХ 5

mf Ис-пол-ња - ју-шча-го во бла-гих же-ла - ни - је тво-је, *f* об-но-вит - сја ја-ко ор - ља ју - ност тво-ја.

СТИХ 6

mf Тво-рјај ми - ло-сти-њи Го-спод, и суд-бувсјем о - би - ди-мим, *f* ска-за пу-ти Сво-ја Мој-се - о - ви,

СТИХ 7

си - но-вом И - зра - и - ље-вим хо - тје - ни - ја Сво-ја. *mf* Шче - др и ми - ло-стив Го-спод,

СТИХ 8

дол-го-тер-пје-љив и мно-го-ми - ло-стив. *mf* Не до кон-ца про-гње-ва-јет-сја, ни-же во вјек враж-ду - јет.

f Не по бе-за - ко - ни-јем на - шим со-тво - рил. јест нам, ни-же по грје-хом на - шим воз-дал јест нам.

СТИХ 9

f Ја - ко по ви-со-тје не-бе-сњеј от зем-љи, у-твр-дил јест Го-спод ми-лост Сво-ју на бо - ја-шчих - сја Је-го.

СТИХ 10

mf Је - ли - ко от - сто - јат во - сто - ци от за - пад, *f* у - да - љил јест от нас бе - за - ко - ни - ја на - ша.

СТИХ 11

mf Ја - ко же шче - дрит о - тец си - ни, *f* у - шче - дри Го - спод бо - ја - шчих - сја Је - го.

СТИХ 12

mf Ја - ко тој по - зна со - зда - ни - је на - ше, *f* по - мја - ну, ја - ко перст јес - ми.

СТИХ 13

f Че - ло - вјек ја - ко тра - ва дњи - је је - го, ја - ко цвјет сел - ниј, та - ко о - цвје - тет.

СТИХ 14

mf Ја - ко дух прој - дев њем и не бу - дет, *f* и не по - зна - јет кто - му мје - ста сво - је - го.

СТИХ 15

f Ми - лост же Го - спод - ња от вје - ка и до вје - ка на бо - ја - шчих - сја Је - го.

СТИХ 16

mf И прав - да Је - го на си - њех си - нов хра - ња - шчих за - вјет Је - го,

СТИХ 17

и по-мъа-шчих за - по-вје-ди Је-го тво-ри - ти-ја. Го-спод на не-бе-си_ у-го-то-вал пре-стол Свој,

ритенуто СТИХ 18 а tempo

и цар-ство Је-го все - ми о-бла-да - јет. Бла-го-сло-ви - те Го - спо-да вси ан - ге-ли Је-го,

сиљ - ни-ји крје - по-сти-ју тво-рја-шчи-ји сло - во Је-го, у-сли - ша-ти глас сло-вес Је-го.

СТИХ 19

Бла-го-сло-ви - те Го - спо-да всја си - ли Је-го, слу-ги Је-го, тво-рја - шчи-ји во - љу Је-го.

СТИХ 20 più lento molto ritenuto

Бла-го-сло-ви - те Го - спо-да всја дје - ла_ Је-го, на всја - ком мје-стје вла - ди - че-ства Је - го!

Одмах затим:

*Слава..., И ниђе...,
Благослови душе моја Господа
и всја внутрењаја моја,
Имја свјатоје Јего,
благословен јеси Господи!*

№ 1 - на стр. 25